

Dober trgovec — polne police

Gojko Kalečević

Branko Kovač

Rozalija Sotlar

Amalija Stiplovšek

Pavla Lenarčič

Lojzka Planinec

Vzroki za pomanjkanje nekaterih osnovnih življenjskih potrebščin in s tem povezana odgovornost je v zadnjih mesecih pogosta tema pogovorov. Kako je mogoče, da v deželi, ki ima vse pogoje, da bi izvažala hrano, primanjkuje sladkorja, olja, pa čeprav imamo preko dvajset tovarn sladkorja in zadostne zmogljivosti oljarn. Na pomanjkanje kave smo se že kar nekako navadili, bolj nas pesti občasno — vsaj pri nas — pomanjkanje pralnih praškov.

Kakšni so izgledi, da se bo založenost polic v trgovinah le povečala? O tem so pred dnevi razpravljali delegati v zvezni skupščini in sprejeli sklep, da je treba preskrbo izboljšati do konca marca letošnjega leta. A vse kaže, da je sklep uresničljiv bolj na papirju kot pa v resnici, kajti predstavnik zveznega izvršnega sveta je takoj povedal, da je to neuresničljivo in da lahko bolj polne police pričakujemo šele ob koncu prvega polletja letošnjega leta — torej tik pred začetkom glavne turistične sezone.

Morda bo k večji založenosti trgovin s kavo, pralnimi praški, sladkorjem in drugimi izdelki prispeval družbeni dogovor o zagotavljanju deviz za uvoz nekaterih najbolj potrebnih izdelkov. Tako je za vsak izdelek — tudi za zdravila — določeno, kako naj bi zbrali potrebna devizna sredstva. Večino naj bi jih dobili iz tako imenovanega neidentificiranega deviznega priliva (od turizma in menjalnic). Ob tem pa vendarle obstaja nevarnost, da tega priliva ne

bo toliko, kot načrtujemo — tudi zaradi slabe preskrbe — in vsi načrti lahko kaj hitro padejo v vodo. 350 milijonov dolarjev, kolikor je potrebno zagotoviti za boljšo preskrbo, vendarle ni ravno majhen denar.

Ob vsem tem pa je res, da moramo vzroke za slabo preskrbo iskati predvsem v subjektivnih in organizacijskih slabostih, kajti s prizadevanji in pravočasnimi rešitvami se je moč izogniti marsikateri težavi. Pri tem imajo veliko vlogo potrošniški sveti v krajevnih skupnostih, ki lahko s svojim učinkovitim delovanjem precej pripomorejo k odpravi težav in enakomerni preskrbljenosti vseh občanov z osnovnimi življenjskimi potrebščinami.

V šišenski občini so se sveti potrošnikov kar dobro izkazali. Tako je konferenca svetov potrošnikov organizirala več posvetov, na katerih so obravnavali naloge svetov potrošnikov in tako pripomogli k njihovem še bolj učinkovitemu delovanju. Z veliko aktivnostjo so sveti potrošnikov v številnih krajevnih skupnostih, najbolj pa v dr. Petra Držaja, Milana Majcna, Litostroj, Hinka Smrekarja, Koseze, Ljuba Šercerja, Dolomitskega odreda, Podutik in Stanežiče prispevali k enakomerni preskrbljenosti vseh krajanov.

Vsekakor delovanje svetov potrošnikov še ni optimalno — tako se včasih še vedno pojavljajo preveč v vlogi nadzornih organov, kar pa ni njihova naloga — vendar pa doseženi učinki

kažejo, kako pomembna je njihova vloga.

V naši tokratni anketi smo povprašali občane, kako so zadovoljni z založenostjo trgovin in v kolikšni meri lahko po njihovem mnenju sveti potrošnikov prispevajo k boljši preskrbi.

GOJKO KELEČEVIČ: »Trenutno sem na obisku v Ljubljani, sicer pa živim v Beogradu. Preskrba je pri vas brez napake, saj imate dovolj pralnega praška in olja, ki ju pri nas ni moč dobiti. Kave pa tako ni nikjer v Jugoslaviji. Prepričan sem se, da je moč z dobro organizacijo zagotoviti dobro preskrbo. Ne vem, v kolikšni meri na to pri vas vplivajo sveti potrošnikov. V Beogradu je njihova vloga sila šibka.«

BRANKO KOVAČ: »Založenost Emoninega centra v Kosezah, kjer običajno kupujem, je odlična, saj tu dobim vse, kar potrebujem. Če pa nekega blaga ni v nobeni trgovini, je seveda iluzorno pričakovati, da bi ga imeli v naši trgovini. Mislim, da k takšni založenosti Emoninega centra največ prispeva kolektiv centra na čelu s prizadevno poslovodkinjo, manj pa aktivnost potrošniškega sveta.«

ROZALIJA SOTLAR: »Kar zadovoljna sem z založenostjo Emoninega centra v Dravljah, vendar pa vsega le ni na policah. Tako manjka margarine pa kave. Ne vem, kdo je za to kriv, tudi ne vem, če potrošniški svet lahko kaj pomaga k boljši preskrbljenosti.«

AMALIJA STIPLOVŠEK: »Nisem zadovoljna z izbiro mesa in mesnih izdelkov, predvsem salam. Manjka tudi sira. Toda to je posledica vsesplošnega pomanjkanja in to se pozna tudi na policah Emoninega centra v Dravljah. Mislim, da potrošniški svet ne more kaj dosti pomagati k boljši preskrbi.«

PAVLA LENARČIČ: »Založenost trgovine na Derčevi cesti ni preveč dobra. Manjka praška za pomivanje posode, ni mehčalca za vodo. Če trgovci ne morejo pripomoči k boljši založenosti polic v trgovini, tudi potrošniki svet ne more pomagati.«

LOJZKA PLANINEC: »Založenost trgovin je različna. Včasih je dobra, včasih slabša. Ne vem, koliko lahko potrošniški svet pripomore k izboljšanju preskrbe, saj ne vem, kako je z zalogi tistih vrst blaga, ki jih primanjkuje in možnostjo prevoza.«

